

ที่ อก 0503/ 3417

กระทรวงอุตสาหกรรม

ถนนพระรามที่ 6 กทม. 10400

ดลค 1/424
๒๗ พ.ย. 49
11.354.

23 พฤศจิกายน 2549

เรื่อง ห้างหุ้นส่วนจำกัด พี.อาร์.ดี.ไผ่หนึ่ง ขอผ่อนผันการใช้พื้นที่ป่าไม้ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ
ซึ่งซ้อนทับพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์เพิ่มเติม เพื่อทำเหมืองแร่ ท้องที่อำเภอแก่งคอย
จังหวัดสระบุรี

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ส่วนมาก ที่ นร 0504/14466
ลงวันที่ 7 ตุลาคม 2548

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารประกอบ จำนวน 100 ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแจ้งว่าคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติ
ตามมติคณะกรรมการการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ 6 เห็นควรไม่ให้ความเห็นชอบให้
ผ่อนผันการใช้พื้นที่ป่าไม้ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ซึ่งซ้อนทับพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์เพิ่มเติม
เพื่อทำเหมืองแร่ของห้างหุ้นส่วนจำกัด พี.อาร์.ดี.ไผ่หนึ่ง และให้กระทรวงอุตสาหกรรมรีบประเด็น
อภิปรายของคณะกรรมการการกลั่นกรองฯ ไปพิจารณากรณีการขอยกเว้นเพื่อใช้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ
ควรเป็นส่วนที่จำเป็นไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้เท่านั้น และพิจารณาบทบาทปริมาณความต้องการใช้
แร่ชนิดไฟโรฟิลไลต์สำหรับอุตสาหกรรมเซรามิกของประเทศในภาพรวมก่อน หากมีปริมาณ
ไม่เพียงพอสำหรับการใช้ในอุตสาหกรรมเซรามิก และมีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่นี้เพื่อผลิตแร่ชนิด
ดังกล่าว จึงค่อยเสนอเรื่องเพื่อพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง นั้น

กระทรวงอุตสาหกรรม ได้รับรายงานจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ว่า
ห้างหุ้นส่วนจำกัด พี.อาร์.ดี.ไผ่หนึ่ง ได้มีหนังสือขออุทธรณ์มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว ซึ่งกรมอุตสาหกรรม
พื้นฐานและการเหมืองแร่ได้พิจารณาแล้ว ขอเรียน ดังนี้

1. เรื่องเดิม

1.1 ห้างหุ้นส่วนจำกัด พี.อาร์.ดี.ไผ่หนึ่ง เดิมเป็นผู้ถือประทานบัตรที่ 14076/11104
ชนิดแร่ไฟโรฟิลไลต์และดิกโคต ที่ตำบลชะอม อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี เนื้อที่ 214 ไร่
1 งาน 03 ตารางวา มีอายุ 23 ปี ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2517 สิ้นอายุวันที่ 30 มิถุนายน
2540 ต่อมาพื้นที่ประทานบัตรดังกล่าวได้ถูกกำหนดให้อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ของลุ่มน้ำป่าสัก

/ตามมติ ...

ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2538 และอยู่ในพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์เพิ่มเติม (44 ล้านไร่) ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2535 โดยพื้นที่ประทานบัตรได้มีการทำเหมืองไปแล้วประมาณ 20 ไร่ ผลิตแร่ได้ประมาณ 880,000 เมตริกตัน ยังคงมีพื้นที่ที่สามารถทำเหมืองเพิ่มได้อีกประมาณ 30 ไร่ คิดเป็นปริมาณแร่ประมาณ 4 ล้านเมตริกตัน ซึ่งห้างฯ ได้ยื่นคำขอต่ออายุประทานบัตรที่ 132/2539 เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2539 เพื่อทำเหมืองแร่อีก 2 ปี ซึ่งการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวต้องนำเข้าพิจารณาในคณะรัฐมนตรี

1.2 กรมทรัพยากรธรณี (เดิม) เห็นว่า หากคณะรัฐมนตรีมีมติให้ความเห็นชอบให้ผ่อนผันการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ เพื่อต่ออายุประทานบัตรในกรณีนี้แล้ว ยังมีกระบวนการที่จะต้องดำเนินการอีกคือ การขออนุญาตเข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าไม้จากกรมป่าไม้ และการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมส่งให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ความเห็นชอบ ซึ่งระยะเวลาดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ของการอนุญาตจะไม่ทันต่อเวลาที่เหลือของอายุประทานบัตร ห้างฯ จึงได้ขอถอนคำขอต่ออายุ และได้ยื่นคำขอประทานบัตรใหม่ในพื้นที่เดิม เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2541 เป็นคำขอที่ 33/2541 ชนิดแร่ไพโรฟิลไลต์ และได้จัดทำข้อมูลประกอบการขอประทานบัตรในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ตามแนวทางของกรมทรัพยากรธรณี (เดิม) เมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2542 เพื่อประกอบการพิจารณา

1.3 กรมทรัพยากรธรณี (เดิม) ได้จัดส่งข้อมูลประกอบการขอประทานบัตรในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ของห้างฯ ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณากรณีการกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ หักพื้นที่ประทานบัตร ซึ่งสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้นำเสนอคณะกรรมการจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อพิจารณา รวม 2 ครั้ง (ครั้งที่ 2/2543 เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2543 และครั้งที่ 1/2544 เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2544) แล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นกรณีนิติสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับเอกชนได้สิ้นสุดลงแล้วหลังประทานบัตรสิ้นอายุ และการขออนุญาตผ่อนผันการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ เพื่อทำเหมืองแร่ซ้ำในพื้นที่ประทานบัตรเดิมซึ่งหมดอายุประทานบัตรไปแล้ว ยังไม่ได้มีการกำหนดแนวทางการจัดทำข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณา จึงให้กรมทรัพยากรธรณี (เดิม) ประสานกับห้างฯ เพื่อจัดทำรายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2544 โดยอาศัยแนวทางการจัดทำข้อมูลประกอบการขอประทานบัตรในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ และ 1 บี ของกรมทรัพยากรธรณี (เดิม) โดยให้เพิ่มข้อมูลเหตุผลความจำเป็นทางด้านเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ และการเชื่อมโยงข้อมูลผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากโครงการอันส่งผลถึงความมั่นคงของท้องถิ่นและของประเทศโดยรวม รวมทั้งผลกระทบต่อนโยบายของรัฐในการที่จะสงวนรักษาพื้นที่ป่าต้นน้ำลำธาร โดยเฉพาะพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ไว้เป็นสมบัติของชาติ

1.4 ห่างฯ ได้เสนอรายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ตามแนวทางการจัดทำรายงานฯ ที่คณะกรรมการการจัดการทรัพยากรลุ่มน้ำให้ความเห็นชอบเสนอต่อคณะกรรมการการจัดการทรัพยากรลุ่มน้ำ และคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มีมติในคราวการประชุมครั้งที่ 1/2548 เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2548 เห็นชอบกับรายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ เพื่อการทำเหมืองแร่ตามคำขอประทานบัตรดังกล่าว โดยเห็นว่ากิจกรรมการใช้ประโยชน์พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ในลักษณะการทำเหมืองของโครงการในช่วงระยะต่อไปของห่างฯ มีลักษณะของกิจกรรมเช่นเดียวกับที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน เพียงแต่จะมีการเปิดพื้นที่เพิ่มขึ้นอีกประมาณ 30 ไร่ ซึ่งเป็นสัดส่วนที่น้อยเมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่ของลุ่มน้ำย่อยศึกษาหรือสัดส่วนของทรัพยากรป่าไม้และทรัพยากรดินที่ถูกเปลี่ยนสภาพไปเป็นหน้าเหมือง ดังนั้น จึงไม่ทำให้ศักยภาพการทำหน้าที่ของลุ่มน้ำเปลี่ยนแปลงไปจากปกติหรือที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

1.5 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้ประชุมเรื่องนี้ร่วมกับกรมป่าไม้ กรมทรัพยากรธรณี และสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2548 ซึ่งที่ประชุมเห็นว่าคำขอแปลงนี้ได้ดำเนินการโดยผ่านขั้นตอนตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2544 โดยคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้พิจารณาให้ความเห็นชอบกับรายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ เพื่อการทำเหมืองของโครงการก่อนที่จะมีมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2548 เปลี่ยนแปลงวิธีปฏิบัติในการขออนุญาตการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ เพื่อทำเหมืองแร่ จึงควรดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติเดิมตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2544 เพื่อผ่อนผันการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอฯ และเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติผ่อนผันให้เข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ดังกล่าวแล้ว จึงแจ้งผู้ขอจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมส่งให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาให้ความเห็นชอบตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดต่อไป

2. มติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

2.1 มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2538 ได้ให้ความเห็นชอบในการกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำสำหรับลุ่มน้ำป่าสักโดยได้กำหนดมาตรการการใช้ที่ดินในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ กรณีมีการอนุญาตให้เอกชนใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการต่าง ๆ โดยถูกต้องตามกฎหมายไปก่อนที่จะมีการกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ เมื่อสิ้นนิติสัมพันธ์กับทางราชการแล้ว ไม่ให้มีการต่ออายุใบอนุญาตอีก เว้นแต่กรณีที่เป็นนโยบายของรัฐบาล โดยให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาเป็นราย ๆ ไป

2.2 มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2533 เรื่องการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าไม้ กำหนดเกี่ยวกับการต่ออายุการอนุญาตเพื่อการทำเหมืองแร่ในที่เดิมที่เคยได้รับอนุญาตมาก่อน กรณีอยู่ในเขตพื้นที่อนุรักษ์ ในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 และในเขตพื้นที่หวงห้ามอื่น ๆ ต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเป็นราย ๆ ไป

2.3 มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2544 ได้เห็นชอบในหลักการการกำหนดมาตรการแนวทางแก้ไขปัญหามลพิษจากการขุดแร่ในเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ (พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ) เพื่อใช้ประโยชน์เกี่ยวกับความมั่นคงหรือเศรษฐกิจ ตามข้อสังเกตของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2538 กรณีเป็นการขอประทานบัตรใหม่ในพื้นที่ประทานบัตรเดิมที่สิ้นอายุลงแล้วจะต้องขออนุมัติผ่อนผันจากคณะรัฐมนตรี และต้องให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ความเห็นชอบในรายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ เพื่อการดำเนินการโครงการก่อน

2.4 มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2548 ได้เห็นชอบในการปรับลดขั้นตอนกระบวนการพิจารณาอนุญาตประทานบัตรในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ และ 1 บี โดยกำหนดให้ลดการจัดทำและพิจารณาให้ความเห็นชอบกับรายงานการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมในการขอประทานบัตรเหมืองแร่ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 ไม่ต้องจัดทำรายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ แต่ให้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) เพียงฉบับเดียว เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านโครงการเหมืองแร่ และคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ สำหรับใช้ประกอบการขอผ่อนผันการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำฯ ต่อคณะรัฐมนตรี และใช้ประกอบการอนุญาตประทานบัตรตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดตามลำดับ

3. การดำเนินการ

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ตรวจสอบข้อมูลแล้ว ขอเรียน ดังนี้

3.1 แหล่งแร่ไฟโรฟิลไลต์บริเวณนี้เป็นแหล่งแร่ไฟโรฟิลไลต์แห่งเดียวของประเทศไทยที่สามารถเปิดการทำเหมืองได้ โดยนำไปใช้ประโยชน์ได้ 2 ประเภท ได้แก่ การผลิตซีเมนต์ขาว และใช้ในอุตสาหกรรม เซรามิกจำพวกกระเบื้องปูพื้นและบุผนัง ซึ่งแร่ไฟโรฟิลไลต์ที่ใช้ในงานเซรามิกจะมีคุณสมบัติเฉพาะในการช่วยให้เนื้อดินเซรามิกมีการขยายตัวเนื่องจากความชื้นต่ำ ไม่มีการหดตัวหรือมีการหดตัวน้อยมาก ทำให้การคงออลดลง และมีความทนทานต่อการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิดีมาก ช่วยลดปัญหาการแตกเนื่องจากการเผา สามารถพัฒนากระเบื้องให้มีขนาดใหญ่ขึ้น ในปัจจุบันมีการผลิตไฟโรฟิลไลต์ใช้ทั้งในงานซีเมนต์ขาวและเซรามิก

เมื่อพิจารณาจากแนวโน้มความต้องการใช้แร่ ซึ่งมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นตามการเจริญเติบโตของภาคอุตสาหกรรม เปรียบเทียบกับปริมาณสำรองแร่ที่มีอยู่ในประทานบัตรที่ได้รับอนุญาตและคำขอประทานบัตรอื่น ๆ ในพื้นที่แหล่งแร่สามารถสรุปได้ดังนี้

/จากปริมาณ ...

- จากปริมาณการผลิตแร่ในปี 2548 จำนวน 177,684 เมตริกตัน
- อัตราการขยายตัวของการผลิตแร่ ประมาณร้อยละ 5 ต่อปี
- ปริมาณสำรองแร่ในประทานบัตรแร่ไฟโรฟิลไลต์ ที่จังหวัดสระบุรี 5 แปลง จำนวน 5,860,000 เมตริกตัน
- ปริมาณสำรองในคำขอประทานบัตรแร่ไฟโรฟิลไลต์ ของบริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) ที่จังหวัดสระบุรี ที่ผ่านความเห็นชอบให้ใช้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 จากคณะกรรมการแล้ว อีก 2 แปลง จำนวน 4,047,200 เมตริกตัน
- ปริมาณสำรองในคำขอประทานบัตรที่ 33/2541 ของห้างฯ จำนวน 4,000,000 เมตริกตัน

เมื่อพิจารณาจากความต้องการผลิตแร่เพื่อใช้ในภาคอุตสาหกรรมในระยะยาว เปรียบเทียบกับปริมาณสำรองแร่ในเขตประทานบัตรที่มีอยู่ จำนวน 5 แปลง แร่ในเขตประทานบัตรจะสามารถรองรับความต้องการใช้แร่ได้ 19 ปี และเมื่อรวมกับปริมาณสำรองแร่ในเขตคำขอประทานบัตรที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการมาก่อนหน้านี้แล้ว จำนวน 2 แปลง และคำขอประทานบัตรแปลงนี้จะทำให้สามารถขยายเวลารองรับความต้องการใช้แร่ได้อีก 13 ปี รวมเป็น 32 ปี ในระหว่างนี้จะมีประทานบัตรบางแปลงสิ้นอายุซึ่งอาจจะประสบปัญหาในการขอต่ออายุประทานบัตร จะเป็นเหตุให้ความสามารถในการผลิตแร่เพื่อรองรับความต้องการใช้แร่ลดน้อยลงจากที่ประเมินไว้ ดังนั้น การอนุญาตประทานบัตรของห้างฯ เพิ่มเติมอีก 1 แปลง จะช่วยให้แหล่งแร่มีความสามารถในการรองรับความต้องการใช้แร่ และเป็นการรักษาเสถียรภาพการผลิตแร่ให้เพียงพอต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรมได้อย่างต่อเนื่องในช่วงเวลาอย่างน้อยอีก 27 ปี

3.2 การทำเหมืองของห้างฯ มีลักษณะของกิจกรรมเช่นเดียวกับที่ดำเนินการมาแล้ว เพียงแต่จะเปิดพื้นที่เพิ่มเติมอีกเพียงประมาณ 30 ไร่ ซึ่งไม่ทำให้ศักยภาพการทำหน้าที่ของลุ่มน้ำเปลี่ยนแปลงไปจากปกติที่เป็นอยู่ และการทำเหมืองจะมีมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มงวดตามที่ได้อนุญาตไว้ในรายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ เพื่อการทำเหมืองแร่ ที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

4. ข้อพิจารณา

4.1 การอนุญาตคำขอประทานบัตรแปลงนี้จะทำให้แหล่งแร่มีความสามารถในการรองรับความต้องการใช้แร่ของอุตสาหกรรมปูนซิเมนต์ขาวและอุตสาหกรรมเซรามิกที่เพิ่มขึ้น และเป็นการรักษาเสถียรภาพการผลิตแร่ให้เพียงพอต่ออุตสาหกรรมต่อเนื่องได้ ทั้งนี้ จากข้อมูลแหล่งศักยภาพแร่ไฟโรฟิลไลต์ของบริเวณพื้นที่นี้พบว่า พื้นที่แหล่งแร่ที่มีความสมบูรณ์อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ หรือ 1 บี ซึ่งไม่สามารถหลีกเลี่ยงไปใช้แหล่งแร่ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นอื่น ๆ ได้

4.2 จากรายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ เพื่อการทำเหมือง พบว่าการทำเหมืองในพื้นที่คำขอประทานบัตรเป็นการขยายพื้นที่ทำเหมืองเพิ่มขึ้นจากเดิม 30 ไร่ จะไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงศักยภาพในการทำหน้าที่ยของลุ่มน้ำปาก

4.3 การทำเหมืองจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ทางราชการกำหนด ซึ่งจะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบในระดับที่รุนแรงและอยู่ในวิสัยที่จะผ่อนบรรเทาให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ สำหรับการฟื้นฟูพื้นที่ทำเหมืองจะดำเนินการควบคู่ไปพร้อมกับการทำเหมือง โดยพื้นที่ที่ได้ทำเหมืองแล้วจะทำการฟื้นฟูพื้นที่ โดยทำการปรับแต่งให้มีสภาพกลมกลืนไปกับธรรมชาติ ปรับความลาดชันของพื้นที่ให้เป็นที่ยอมรับ และลดการสึกกร่อนตามธรรมชาติ โดยให้มีการปลูกต้นไม้ยืนต้นท้องถิ่นและพืชคลุมดินตามชั้นบันได

4.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

(1) ค่าภาคหลวงแร่ เป็นเงิน 56 ล้านบาท ซึ่งค่าภาคหลวงแร่เรียกเก็บในอัตราร้อยละ 4 ของราคาประกาศ ณ ราคาประกาศแร่ไฟโรฟิลไลต์ เมตริกตันละ 350.- บาท โดยค่าภาคหลวงแร่ดังกล่าวส่งเป็นรายได้แผ่นดินร้อยละ 40 และอีกร้อยละ 60 จะจัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(2) ผลประโยชน์พิเศษที่รัฐจะได้รับจากการอนุญาตประทานบัตร เป็นเงิน 1,350,000.- บาท

(3) ผลประโยชน์ทางด้านภาษี จากการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย และภาษีอื่น ๆ

ความเห็นของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เห็นว่า การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอประทานบัตรดังกล่าวได้ดำเนินการตามขั้นตอน ประกอบกับหัวข้อ ต้องการใช้แร่จากคำขอประทานบัตรดังกล่าวเพื่อจำหน่ายให้แก่บริษัทต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมเซรามิก ซึ่งแหล่งแร่ไฟโรฟิลไลต์บริเวณนี้เป็นแหล่งแร่เพียงแหล่งเดียวที่ยังสามารถเปิดการทำเหมืองเพื่อนำทรัพยากรออกมาใช้ประโยชน์ได้ และเป็นแหล่งแร่ที่มีความสามารถในการรองรับความต้องการใช้แร่ของอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ขาวและอุตสาหกรรมเซรามิกที่เพิ่มขึ้น เป็นการรักษาเสถียรภาพการผลิตแร่ให้เพียงพอต่ออุตสาหกรรมต่อเนื่องได้ หากไม่สามารถนำแร่บริเวณนี้มาใช้ในอุตสาหกรรมเซรามิกได้ จะทำให้ต้องสูญเสียเงินตราต่างประเทศเพิ่มมากขึ้นในการนำเข้าแร่ไฟโรฟิลไลต์จากต่างประเทศ จึงเห็นควรเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขอผ่อนผันการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ซึ่งซ้อนทับพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์เพิ่มเติม เพื่อทำเหมืองแร่ตามคำขอประทานบัตรที่ 33/2541 ของ ห้างหุ้นส่วนจำกัด พี.อาร์.ดี.ไมนิ่ง โดยให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบ

สิ่งแวดล้อมที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนดไว้ในการให้ความเห็นชอบกับรายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ เพื่อการทำเหมืองแร่ของโครงการในการประชุมครั้งที่ 1/2548 เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2548

ความเห็นของกระทรวงอุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยกับความเห็นของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และเห็นควรเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขอผ่อนผันการใช้พื้นที่ป่าไม้ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ซึ่งซ้อนทับพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์เพิ่มเติม เพื่อทำเหมืองแร่ตามคำขอดังกล่าว โดยให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนดไว้ในการให้ความเห็นชอบกับรายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ เพื่อการทำเหมืองแร่ของโครงการ ในการประชุมครั้งที่ 1/2548 เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2548 ทั้งนี้ เมื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติแล้วกระทรวงอุตสาหกรรมจะได้แจ้งผู้ขอดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายและระเบียบ พร้อมทั้งดำเนินการเพื่ออนุญาตประทานบัตรต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายโฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

สำนักการอนุญาต

โทร. 0 2202 3664

โทรสาร 0 2202 3876

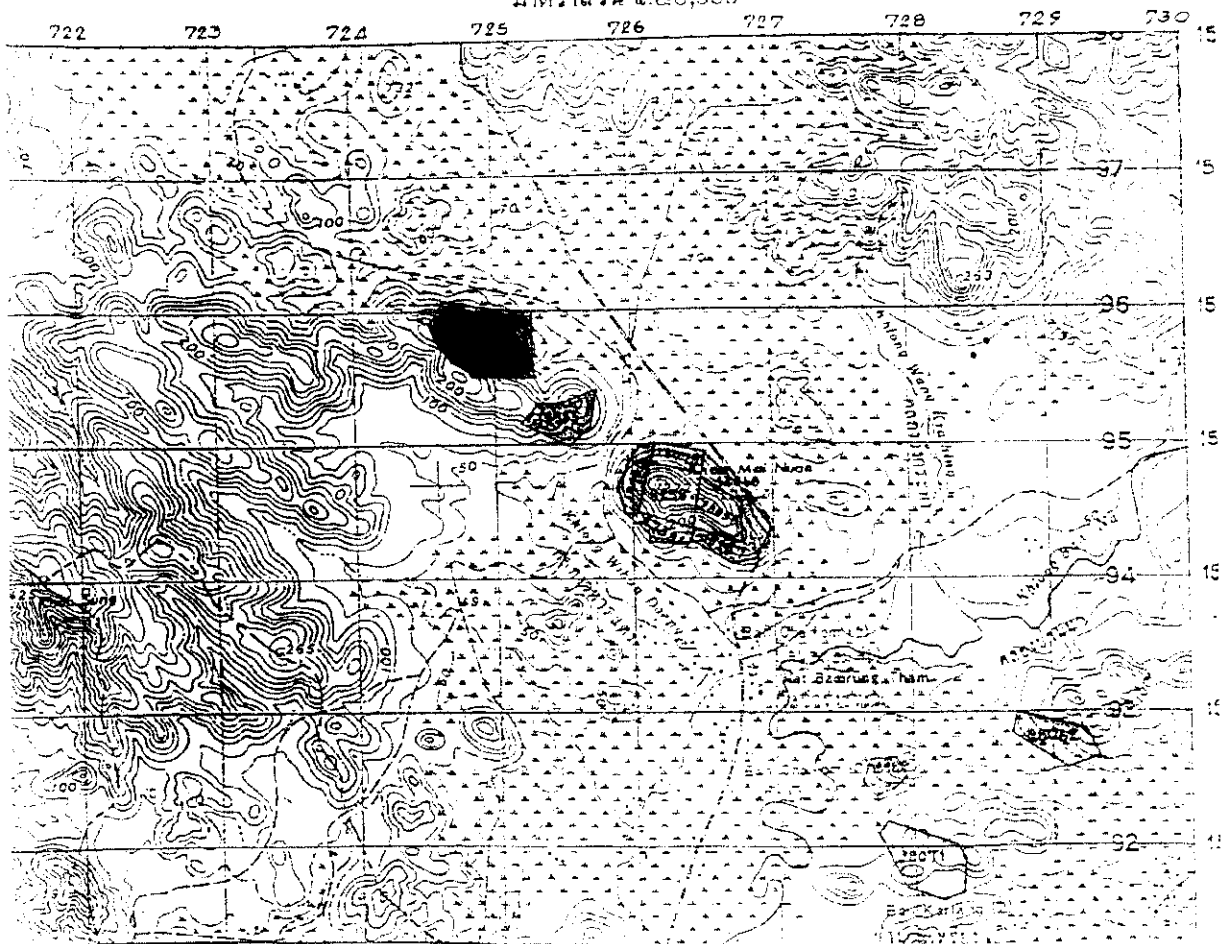
แผนที่แสดงจุดที่ตั้งและหมู่เหมืองใกล้เคียง

คำขอประทานบัตรที่ ๓๓/๒๕๔๑ หมายเลขหลักหมายเลขเหมืองแร่ที่ ๓๒๔๒๘

ของ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ที.อาร์.ดี. ไมนิ่ง

หมู่ที่ ๑ ตำบลชะอม อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี

มาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐

หมายเหตุ แผนที่ฉบับนี้ถ่ายจากแผนที่ภูมิประเทศของกรมแผนที่ทหาร มาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐ ลำดับชุด L 7017

ระวาง 5237 IV

ที่ระบายสี [shaded area] คือคำขอประทานบัตรที่ ๓๓/๒๕๔๑ หมายเลขหลักหมายเลขเหมืองแร่ที่ ๓๒๔๒๘

ที่ระบายสี [white area] คือคำขอประทานบัตรแปลงใกล้เคียง

ที่ระบายสี [dotted area] คือประทานบัตรแปลงใกล้เคียง

ที่ระบายสี [hatched area] คือคำขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่เพื่อการเก็บขังน้ำขุนชันหรือมูลดินทรายนอกเขตเหมืองแร่แปลงใกล้เคียง

นายสุทัศน์ ธรรมบุญแก้ว
นายช่างรังวัด ๔

นายทองศักดิ์ เที่ยงแท้
นายช่างรังวัด ๕

ที่ ทส 1008/ 2388

คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
สำนักงานนโยบายและแผน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
60/1 ซอยพิบูลวัฒนา 7 ถนนพระรามที่ 6
กรุงเทพฯ 10400

- 2 ส.ค. 2548
ค.ม.ภ.พ. 2548

เรื่อง มติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ 1/2548 เรื่อง การประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ประกอบคำขอประทานบัตรเหมืองแร่โพไฟลไรต์ ข้าในพื้นที่ประทานบัตรเดิมของห้างหุ้นส่วนจำกัด พี.อาร์.ดี. ไมนิ่ง ท้องที่หมู่ที่ 1 ตำบลชะอม อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี

เรียน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ 1/2548

สืบเนื่องจากการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ 1/2548 เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2548 ได้พิจารณาเรื่อง การประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ประกอบคำขอประทานบัตรเหมืองแร่โพไฟลไรต์ ข้าในพื้นที่ประทานบัตรเดิมของห้างหุ้นส่วนจำกัด พี.อาร์.ดี. ไมนิ่ง ท้องที่หมู่ที่ 1 ตำบลชะอม อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จึงขอแจ้งมติคณะกรรมการฯ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม โดยมีรายละเอียดตามรายงานการประชุม วาระที่ 3.3 ดังสิ่งที่ส่งมาด้วย (

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายปิติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา)

ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรรมการและเลขานุการ

สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

โทร. 0 2279-7180-9 ต่อ 161 190 283

โทรสาร 0 2298-6060, 0 2279 2793 ต่อ 20

สำเนา

สิ่งที่ส่งมาด้วย

รายงานการประชุม
คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
ครั้งที่ 1/2548

วันอังคารที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 เวลา 14.00 น.
ณ ห้องประชุม 501 ตึกบัญชาการ ทำเนียบรัฐบาล

กรรมการผู้มาประชุม

1. นายจาตุรนต์ ฉายแสง
รองนายกรัฐมนตรี	ประธานกรรมการ
2. นางสมลมาลย์ กัลยาศิริ
รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม	กรรมการ
3. นายสุจิต นันทมนตรี
กรรมการผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงมหาดไทย
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
4. พลโทวิสูตร ดุยสุวรรณ
หัวหน้าศูนย์ประสานงานพัฒนาเพื่อความมั่นคง
สำนักนโยบายและแผนกลาโหม
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม	กรรมการ
5. นายสมชัย สัจจพงษ์
รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง	กรรมการ
6. นายกนก คติการ
ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	กรรมการ
7. นายสุพจน์ คำภีระ
ผู้ตรวจราชการกระทรวงคมนาคม
สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม	กรรมการ
8. นายสุคนธ์ เจียสกุล
นักวิชาการสาธารณสุข 10 ชข (ด้านสุขาภิบาล)
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข	กรรมการ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สมาคมผู้ประกอบการรถยนต์รับจ้าง สมาพันธ์แท็กซี่บุคคล สมัชชาผู้ขับรถแท็กซี่แห่งประเทศไทย และบริษัท นครชัย ทรานสปอร์ตเดชั่น จำกัด เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2547 พิจารณาทบทวนอายุการใช้งานที่เหมาะสมของรถยนต์รับจ้าง บรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคน (รถแท็กซี่มิเตอร์) ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบกับการกำหนดอายุการใช้งานที่เหมาะสมของรถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคน ดังนี้

1. เห็นควรให้กำหนดอายุการใช้งานของรถยนต์รับจ้าง ทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและจังหวัดอื่น ที่จดทะเบียนหลังจากวันที่กฎกระทรวงใหม่บังคับใช้ให้มีอายุการใช้งานได้ไม่เกิน 9 ปี นับแต่วันที่จดทะเบียนครั้งแรก โดยมอบหมายให้กระทรวงคมนาคมไปดำเนินการออกกฎกระทรวงภายใต้พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522

2. เห็นควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำข้อเสนอแนะของผู้ประกอบการอาชีพรถยนต์รับจ้าง นิติบุคคลและส่วนบุคคล ไปพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ความเห็นของที่ประชุม

เห็นชอบกับการกำหนดอายุการใช้งานที่เหมาะสมของรถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคน ตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอ

มติที่ประชุม

1. เห็นชอบให้กำหนดอายุการใช้งานของรถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคน (รถแท็กซี่มิเตอร์) ทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและจังหวัดอื่น ที่จดทะเบียนหลังจากวันที่กฎกระทรวงใหม่บังคับใช้ให้มีอายุการใช้งานได้ไม่เกิน 9 ปี นับแต่วันที่จดทะเบียนครั้งแรก โดยมอบหมายให้กระทรวงคมนาคมไปดำเนินการออกกฎกระทรวงภายใต้พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522

2. เห็นควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำข้อเสนอแนะของผู้ประกอบการอาชีพรถยนต์รับจ้าง นิติบุคคลและส่วนบุคคล ไปพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การจัดระเบียบการประกอบการอาชีพขับรถยนต์รับจ้าง การพิจารณาความเหมาะสมในการบังคับใช้วิทยุสื่อสาร และการให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน การชะลอการรับจดทะเบียนรถยนต์รับจ้างใหม่ การจัดหาสถานที่จอดรถแท็กซี่เพื่อรอรับผู้โดยสาร และการทำประกันสังคมให้กับผู้มีอาชีพขับรถยนต์รับจ้าง

3.3 การประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ประกอบคำขอประทานบัตรเหมืองแร่ไฟโรฟิลไรต์ ข้ำในพื้นที่ประทานบัตรเดิมของห้างหุ้นส่วนจำกัด พี.อาร์.ดี. ไมนิ่ง ท้องที่หมู่ที่ 1 ตำบลชะอม อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี

กรรมการและเลขานุการฯ มอบหมายให้รองเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (นายเกษมสันต์ จิณณวาโส) รายงานต่อที่ประชุมดังนี้

1. ห้างหุ้นส่วนจำกัด พี. อาร์. ดี. ไมนิ่ง มีความประสงค์ขอประทานบัตรเหมืองแร่ไฟโรฟิลไรต์ใหม่ข้ำในพื้นที่ประทานบัตรเดิม ในท้องที่หมู่ที่ 1 ตำบลชะอม อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี ซึ่งสิ้นสุดอายุประทานบัตรในวันที่ 30 มิถุนายน 2540 สำนักงานนโยบายและแผนและสิ่งแวดล้อม จึงได้ประมวลเรื่องเสนอต่อคณะกรรมการการจัดการทรัพยากรลุ่มน้ำ 2 ครั้ง ซึ่งคณะกรรมการฯ มีมติมอบหมายให้กรมทรัพยากรธรณี (เดิม) ประสานกับห้างหุ้นส่วนจำกัด พี.อาร์.ดี. ไมนิ่ง จัดทำรายงานการประเมิน

ศักยภาพการใช้ประโยชน์พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ โดยให้เพิ่มเติมข้อมูลเหตุผลความจำเป็นทางด้านเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ และผลกระทบต่อนโยบายของรัฐในการที่จะสงวนรักษาพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ไว้เป็นสมบัติของชาติ

2. ห้างหุ้นส่วนจำกัด พี. อาร์. ดี. ไมนิ่ง ได้ส่งรายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ให้สำนักงานฯ เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2545 และสำนักงานฯ ได้ประมวลเสนอต่อคณะกรรมการการจัดการทรัพยากรลุ่มน้ำ ในการประชุม ครั้งที่ 2/2545 เมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2545 ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบในหลักการ ทั้งนี้ ให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด พี.อาร์.ดี ไมนิ่ง แก้ไขปรับปรุงวิธีการนำเสนอข้อมูลและความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลในรายงานการประเมินศักยภาพฯ ตามข้อคิดเห็นของคณะกรรมการฯ และนำไปหารือกับอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ศ.ดร. เกษม จันทรแก้ว) ก่อนการประมวลเรื่องเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณา

3. ห้างหุ้นส่วนจำกัด พี.อาร์.ดี ไมนิ่ง ได้จัดส่งรายงานที่ได้ปรับปรุงข้อมูลและหารือร่วมกับอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแล้วเสร็จ ส่งให้สำนักงานฯ เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม 2547 เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการประมวลเรื่องเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณาต่อไป ซึ่งสำนักงานฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า คณะอนุกรรมการการจัดการทรัพยากรลุ่มน้ำได้ให้ความเห็นชอบในหลักการกับรายงานประเมินศักยภาพฯ โครงการไว้เป็นระยะเวลานานแล้ว (ประมาณ 3 ปี) จึงได้ประมวลเรื่องเสนอคณะกรรมการฯ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งคณะกรรมการฯ ในการประชุมครั้งที่ 3/2547 วันที่ 28 ธันวาคม 2547 มีมติเห็นชอบในหลักการกับรายงาน และให้เสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อไป

ทั้งนี้ คณะอนุกรรมการการจัดการทรัพยากรลุ่มน้ำ ในการประชุม ครั้งที่ 3/2547 เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2547 เห็นชอบในหลักการกับรายงานดังกล่าว และให้ใช้เป็นข้อมูลประกอบการประมวลเรื่องเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อไป เนื่องจาก ได้ดำเนินการตามมติคณะกรรมการฯ ครั้งที่ 2/2545 เมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2545 แล้ว ประกอบกับผลการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ของโครงการไม่แตกต่างไปจากผลการประเมินที่นำเสนอต่อคณะกรรมการฯ เมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2545 กล่าวคือ ไม่ทำให้ศักยภาพของพื้นที่ลุ่มน้ำที่โครงการตั้งอยู่เปลี่ยนแปลงไป หรือยังคงสภาพเป็นปกติดังเช่นในปัจจุบัน

ความเห็นของที่ประชุม

เห็นชอบกับรายงานฯ ตามความเห็นของคณะกรรมการการจัดการทรัพยากรลุ่มน้ำ และมีความเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

1. ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ กระทรวงอุตสาหกรรม เร่งรัดเสนอเรื่องการแก้ไขปัญหาลำน้ำในขั้นตอนการอนุญาตประทานบัตรเหมืองแร่ และการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำเพื่อการทำเหมืองแร่ เสนอคณะรัฐมนตรี ภายในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2548 หากไม่แล้วเสร็จตามกำหนดและไม่สามารถชี้แจงได้ จะตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกรรมการสอบสวนวินัย เนื่องจากนายกรัฐมนตรีได้มอบหมายนโยบายดังกล่าว และคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้มีมติให้ดำเนินการหลายครั้งแล้ว

2. ให้เพิ่มเติมเงื่อนไขในเรื่องการใช้พื้นที่ไม่ท้องถิ่นพื้นฟูพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่แล้ว และการพัฒนาชุมชนเมืองสุดท้ายให้เป็นแหล่งรองรับน้ำโดยให้มีปริมาตรไม่น้อยกว่าปริมาตรดินที่ทำการผลิต รวมทั้ง ให้เพิ่มข้อมูลเกี่ยวกับโรคระบบทางเดินหายใจที่เกิดจากฝุ่นซิลิกา

3. ให้กรมทรัพยากรธรณี เร่งรัดการจำแนกเขตแหล่งแร่เศรษฐกิจ ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว
4. ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เสนอข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายการใช้ประโยชน์แร่ไฟโรฟิลไลต์ เพื่อการอุตสาหกรรมในประเทศและการส่งออกที่ชัดเจน

มติที่ประชุม

1. เห็นชอบกับรายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ประกอบคำขอประทานบัตรเหมืองแร่ไฟโรฟิลไลต์ ข้าในพื้นที่ประทานบัตรเดิม ของห้างหุ้นส่วนจำกัด พี. อาร์. ดี. ไม่นิ่งท้องที่หมู่ที่ 1 ตำบลชะอม อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี ตามความเห็นของคณะกรรมการการจัดการทรัพยากรลุ่มน้ำ โดยให้เพิ่มเติมเงื่อนไขในเรื่องการใช้พื้นที่ไม่ท้องถิ่นพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่แล้ว และการพัฒนาชุมชนเมืองสุดท้ายให้เป็นแหล่งรองรับน้ำโดยให้มีปริมาณไม่น้อยกว่าปริมาณหินที่ทำการผลิต รวมทั้งให้เพิ่มข้อมูลเกี่ยวกับโรคระบบทางเดินหายใจที่เกิดจากฝุ่นซิลิกา และให้นำเสนอต่อคณะกรรมการต่อไป

2. ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ กระทรวงอุตสาหกรรม เร่งรัดเสนอเรื่องการแก้ไขปัญหาค่าเช่าในขั้นตอนการอนุญาตประทานบัตรเหมืองแร่ และการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำเพื่อการทำเหมืองแร่ เสนอคณะกรรมการ ภายในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2548

อนึ่ง เนื่องจากเวลามีจำกัด จึงให้เลื่อนการพิจารณา วาระที่ 4.1 วาระที่ 5.1 และ วาระที่ 5.2 ออกไป

เลิกประชุมเวลา 15.50 น.

นายวรพล จันทรงาม

ผู้บันทึกรายงานการประชุม

นายปิณฑุส พิงบุญ ณ อยู่ธยา

นางนิศากร โฆษิตรัตน์

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

รายงานการประชุม
เรื่อง คำขอประทานบัตรในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1
วันอังคารที่ 28 มิถุนายน 2548
ณ ห้องประชุมกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ผู้เข้าร่วมประชุม

1. นายสมเกียรติ	ภูธรชัยฤทธิ์	รองอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน	ทำหน้าที่ประธาน
		และการเหมืองแร่	
2. นายพงษ์เทพ	จารุอำพรพรรณ	ผู้อำนวยการสำนักบริหารและฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม	
		กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	
3. นายปณิธาน	จินดาภู	ผู้อำนวยการสำนักเหมืองแร่และสัมปทาน	
		กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	
4. นายศิริชัย	เรืองฤทธิ์	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม 8 ว.	
		สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
5. นายพิทักษ์	รัตนจารุรักษ์	นักธรณีวิทยา 7	
		กรมทรัพยากรธรณี	
6. นายนิติ	เหลือองบริสุทธิ์	เจ้าหน้าที่บริหารงานป่าไม้ 6	
		กรมป่าไม้	
7. นายชาติ	หงส์เทียมจันทร์	หัวหน้ากลุ่มวิศวกรรมและความปลอดภัย	
		สำนักเหมืองแร่และสัมปทาน	
		กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	
8. นายสมบุญ	ยินดียั่งยืน	หัวหน้าส่วนการอนุญาต	
		สำนักเหมืองแร่และสัมปทาน	
		กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	
9. นายสุระ	เพชรพิรุณ	หัวหน้าส่วนตรวจสอบและกำกับดูแล	
		สำนักเหมืองแร่และสัมปทาน	
		กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	
10. นางอนงค์	ไพจิตรประภาภรณ์	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม 8 ว.	
		สำนักบริหารและฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม	
		กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	
11. นายสัจจาวัชร	นาคนิยม	นักวิชาการทรัพยากรธรณี 8 ว.	ทำหน้าที่เลขานุการ
		สำนักเหมืองแร่และสัมปทาน	
		กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	

12. นายตรีทิพย์ ศุภสุนทรกุล นักธรณีวิทยา 7 ว.
สำนักเหมืองแร่และสัมปทาน
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
13. นายไพชยนต์ เจริญไชยศรี นักวิชาการสิ่งแวดล้อม 6 ว.
สำนักบริหารและฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
14. น.ส.จันทรีดี วันปติกุล เจ้าพนักงานทรัพยากรธรณี 5
สำนักเหมืองแร่และสัมปทาน
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
15. น.ส.ประนอม จันทมาส เจ้าหน้าที่ทรัพยากรธรณี 5
สำนักเหมืองแร่และสัมปทาน
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
16. น.ส.วราภรณ์ วชิรวิทยากรณ์ เจ้าหน้าที่ทรัพยากรธรณี 4
สำนักเหมืองแร่และสัมปทาน
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
17. น.ส.มนทิรา พลเสน เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เริ่มประชุม เวลา 15.00 น.

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ 2 เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

เลขานุการรายงานต่อที่ประชุมว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด พี.อาร์.ดี.โมเน็ง ได้ยื่นคำขอประทานบัตรที่ 33/2541 ชนิดแร่ไฟโรฟิลไลต์ เนื้อที่ 214 ไร่ 1 งาน 03 ตารางวา ซึ่งอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ของลุ่มน้ำป่าสัก ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2538 และพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์เพิ่มเติม (44 ล้านไร่) ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2535 เป็นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ป่ามวกเหล็ก - ทับทิมแพะ แปลงที่ 2 โดยคำขอแปลงนี้ยื่นขอในพื้นที่ประทานบัตรเดิมของบริษัทฯ ซึ่งครบอายุประทานบัตรเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2540 มีปริมาณสำรองแหล่งแร่ 4 ล้านเมตริกตัน มูลค่า 1,400 ล้านบาท และการทำเหมืองมีความเหมาะสมตามหลักวิศวกรรมเหมืองแร่ โดยผู้ขอต้องการใช้แร่จากคำขอประทานบัตรดังกล่าวเพื่อจำหน่ายให้แก่บริษัทต่าง ๆ

/ใช้เป็น ...

ใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมเซรามิค ซึ่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้มีมติในการประชุมครั้งที่ 1/2548 เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2548 เห็นชอบกับรายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ เพื่อการทำเหมืองของโครงการแล้ว

โดยที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2548 เห็นชอบตามมติคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ 2.2 ในการปรับลดขั้นตอนกระบวนการพิจารณาอนุญาตประทานบัตรในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ และ 1 บี โดยกำหนดให้ลดการจัดทำและพิจารณาให้ความเห็นชอบกับรายงานการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมในการขอประทานบัตรเหมืองแร่ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 ไม่ต้องจัดทำรายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ แต่ให้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) เพียงฉบับเดียว เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านโครงการเหมืองแร่ และคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติใช้ประกอบการขอผ่อนผันการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำฯ ต่อคณะรัฐมนตรี และใช้ประกอบการอนุญาตประทานบัตรตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด แต่เนื่องจากคำขอแปลงนี้ได้ดำเนินการโดยผ่านขั้นตอนที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบกับรายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ก่อนที่จะมีมติคณะรัฐมนตรีเปลี่ยนแปลงวิธีปฏิบัติในการขอผ่อนผันการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ เพื่อการทำเหมืองแร่ จึงเห็นควรดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติเดิมตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2544 คือนำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาผ่อนผันการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ เพื่อการทำเหมืองแร่ โดยอ้างอิงผลการพิจารณาให้ความเห็นชอบกับรายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติผ่อนผันให้เข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ดังกล่าวแล้ว จึงแจ้งผู้ขอจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมส่งให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาให้ความเห็นชอบตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดต่อไป

ความเห็นของที่ประชุม เห็นว่า คำขอแปลงนี้ได้ดำเนินการโดยผ่านขั้นตอนตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2544 โดยคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้พิจารณาให้ความเห็นชอบกับรายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ เพื่อการทำเหมืองแร่ของโครงการแล้ว จึงเห็นควรดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติเดิม เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติผ่อนผันให้เข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ดังกล่าวแล้ว จึงแจ้งผู้ขอจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมส่งให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาให้ความเห็นชอบตามที่เลขานุการเสนอ

/มติที่ประชุม ...

มติที่ประชุม เห็นชอบให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ นำเรื่องคำขอประทานบัตรดังกล่าวเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขอผ่อนผันการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ และพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ในคราวเดียวกัน และเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติผ่อนผันให้เข้าทำประโยชน์ในพื้นที่เพื่อทำเหมืองแร่แล้ว ให้แจ้งผู้ขอจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมส่งให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อประกอบการอนุญาตประทานบัตรต่อไป

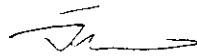
ระเบียบวาระที่ 3 เรื่องอื่น ๆ

ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ขอทราบแนวทางที่ชัดเจนกรณีสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือหารือแนวทางปฏิบัติกรณีผู้ขอประทานบัตรได้ขอถอนการส่งรายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ เพื่อการทำเหมือง โดยอ้างมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2548 และกรณีประทานบัตรที่ได้เพิ่มชนิดแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง) ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ และ 1 บี โดยพื้นที่ไม่ได้กำหนดแหล่งหินอุตสาหกรรม

ผู้อำนวยการสำนักบริหารและฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ แจ้งต่อที่ประชุมว่า กรณีที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้หารือมาเป็นกรณีการขอต่ออายุประทานบัตรในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ของห้างหุ้นส่วนจำกัด เชียงใหม่ จาริชนสง ซึ่งเป็นประทานบัตรแร่แบไรต์ และต่อมาในปี พ.ศ. 2540 ได้รับอนุญาตให้เพิ่มชนิดแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง) ลงในประทานบัตร โดยเป็นกรณีเดียวกับของห้างหุ้นส่วนจำกัด อุดมศิลา ซึ่งเป็นประทานบัตรแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่อทำปูนขาวสำหรับอุตสาหกรรมฟอกหนังหรืออุตสาหกรรมน้ำตาล และเพื่ออุตสาหกรรมเคมี) ต่อมาได้รับอนุญาตให้เพิ่มชนิดแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง) โดยพื้นที่ดังกล่าวไม่ได้กำหนดเป็นแหล่งหินอุตสาหกรรม เมื่อประทานบัตรสิ้นอายุได้ยื่นขอประทานบัตรใหม่ในพื้นที่เดิมซึ่งเป็นพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ซึ่งเรื่องนี้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้นำเรื่องเข้าพิจารณาในคณะกรรมการกำหนดแหล่งหินสำหรับการทำเหมืองหินอุตสาหกรรม ซึ่งคณะกรรมการฯ มีมติเห็นชอบตามแนวทางที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เสนอ โดยประทานบัตรที่ได้รับอนุญาตให้เพิ่มชนิดแร่หินอุตสาหกรรมเพื่อการก่อสร้างในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ที่กำลังจะสิ้นอายุ หากผู้ถือประทานบัตรต้องการทำเหมืองหินอุตสาหกรรมเพื่อการก่อสร้างต่อไปให้ดำเนินการขอผ่อนผันการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ต่อคณะรัฐมนตรี และเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติให้ใช้พื้นที่แล้วให้ถือว่าคณะกรรมการกำหนดแหล่งหินสำหรับการทำเหมืองหินอุตสาหกรรมเห็นชอบให้ใช้พื้นที่นั้น ๆ เป็นแหล่งหินอุตสาหกรรมด้วย

สำหรับการขอถอนรายงานการประเมินศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ เพื่อการทำเหมืองที่อยู่ระหว่างการดำเนินการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบตามแนวทางมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2544 นั้น เป็นผลมาจากการปรับลดการจัดทำรายงานการศึกษา ด้านสิ่งแวดล้อมและขั้นตอนกระบวนการพิจารณาอนุญาตประทานบัตรในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2548 ซึ่งทำให้ไม่มีการพิจารณารายงานการประเมิน ศักยภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ เพื่อการทำเหมืองอีกต่อไป

เลิกประชุม เวลา 15.45 น

(นางสาวจันทรี วณปิติกุล)

เจ้าพนักงานทรัพยากรธรณี 5

ผู้จัดรายงานการประชุม

(นายสัจจาวุธ นาคเนียม)

นักวิชาการทรัพยากรธรณี 8 ว.

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

สำเนา

ห้างหุ้นส่วนจำกัด พี.อาร์.ดี. ไมนิ่ง

120/3 ถนนศาลาแดง แขวงสีลม

เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร 10500

31

ตุลาคม 2548

เรื่อง ขอรุณรมติคณะกรรมการที่ไม่ให้ความเห็นชอบให้ผ่อนผันการใช้พื้นที่ป่าไผ่
ในที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เอ เพื่อกำหนดเหมืองแร่ของ ห้างหุ้นส่วนจำกัด พี.อาร์.ดี. ไมนิ่ง

เรียน อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

อ้างถึง หนังสือ ที่ อก.0508/5420 ลงวันที่ 25 ตุลาคม 2548

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้แจ้งมติคณะกรรมการว่า
คณะกรรมการได้มีมติ เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2548 อนุมัติตามมติคณะกรรมการการกลั่นกรองเรื่องเสนอ
คณะกรรมการ คณะที่ 6 โดยเห็นควรไม่ให้ความเห็นชอบให้ผ่อนผันการใช้พื้นที่ป่าไผ่ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่
1 เอ ซึ่งซ้อนทับพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์เพิ่มเติม เพื่อกำหนดเหมืองแร่ ไปเพื่อทราบ ความละเอียดแจ้ง
อยู่แล้ว นั้น

ห้างหุ้นส่วนจำกัด พี.อาร์.ดี. ไมนิ่ง ผู้ยื่นคำขอประทานบัตรที่ 33/2541 ที่ตำบลชะอม
อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี เพื่อกำหนดเหมืองแร่ไฟโรฟิลไลต์ ขอเรียนชี้แจงข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับแหล่งแร่
ในบริเวณพื้นที่คำขอประทานบัตรแปลงนี้ ดังนี้

1. แหล่งแร่ไฟโรฟิลไลต์แปลงนี้เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพแหล่งแร่สูงและเป็นแหล่งแร่ไฟโรฟิลไลต์
แหล่งใหญ่ที่เหลืออยู่ในขณะนี้เพียงแหล่งเดียว ซึ่งมีความสำคัญต่อการใช้ในอุตสาหกรรมเซรามิค และมี
คุณสมบัติเฉพาะตัว ทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ใช้แร่ไฟโรฟิลไลต์เป็นส่วนประกอบจะช่วยลดการสูญเสียในกระบวนการ
ผลิตเมื่อเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ที่ใช้วัตถุดิบอย่างอื่น ทำให้ต้นทุนการผลิตต่ำ ส่งผลให้สามารถแข่งขันกับ
ผู้ผลิตรายอื่นและในต่างประเทศได้

2. แหล่งแร่ที่อยู่ในใกล้โรงงานซึ่งตั้งอยู่ที่จังหวัดสระบุรี ซึ่งเป็นผู้ใช้แร่ไฟโรฟิลไลต์เป็นวัตถุดิบในการ
ผลิต ทำให้ต้นทุนในการผลิตเซรามิคภายในประเทศมีราคาถูกลงอย่างมาก เพื่อเปิดโอกาสให้มีการผลิตแร่
เพื่อนำมาพัฒนาเกษตรกรรมของประเทศอีกทางหนึ่ง และก็จะมีส่วนช่วยแก้ไขวิกฤตเศรษฐกิจของประเทศแล้ว
ยังสามารถสร้างงานให้แก่ราษฎรในท้องถิ่นได้มีงานทำอีกจำนวนหนึ่งด้วย หิสดไม่มีแหล่งแร่แล้ว ทางโรงงาน
ผู้ใช้แร่ไฟโรฟิลไลต์เป็นวัตถุดิบในการผลิต อาจจะต้องสั่งแร่ไฟโรฟิลไลต์จากต่างประเทศเข้ามาใช้แทน

3 จากการสำรวจแร่ไฟโรไฟลไลต์จากแหล่งนี้แล้ว มีแร่สำรองเหลืออยู่ประมาณ 3,441.647 เมตริกตัน หลังจากนี้ได้เปิดการทำเหมืองมาแล้ว 23 ปี เป็นแหล่งแร่คุณภาพสูงกว่าแหล่งอื่นๆ เท่าที่สำรวจ ถ้าดำเนินการผลิตปีละ 60,000 เมตริกตัน แหล่งแร่จะทำเหมืองได้ประมาณ 54 ปี และแหล่งแร่บริเวณนี้เป็นที่ต้องการของผู้ใช้

4. จากผลการสำรวจทัศนคติของราษฎรในบริเวณใกล้เคียงกับคำขอประทานบัตรแปลงนี้ พบว่า ได้รับผลกระทบจากกิจการทำเหมืองน้อยมาก เนื่องจากชุมชนตั้งอยู่นอกเขตพื้นที่คำขอประทานบัตรแปลงนี้ และราษฎรส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการดำเนินโครงการทำเหมืองในที่แปลงนี้ เพราะจะทำให้ราษฎรภายในชุมชนได้มีงานทำเพิ่มขึ้น ส่วนผลกระทบต่อทัศนียภาพจากการเปลี่ยนแปลงสภาพของภูเขา สามารถลดผลกระทบได้ในระดับหนึ่ง จากวิธีการทำเหมืองในลักษณะบ่อเหมือง

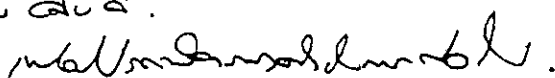
5. ผลประโยชน์ที่รัฐหรือประเทศที่จะได้รับ (ในระยะเวลา 25 ปี ตามอายุประทานบัตร) ซึ่งได้แก่ ค่าภาคหลวงแร่ประมาณ 21 ล้านบาท เงินผลประโยชน์พิเศษเพื่อตอบแทนแก่รัฐในการออกประทานบัตรประมาณ 11.55 ล้านบาท ภาษีเงินได้ประมาณ 54.3 ล้านบาท และค่าปลูกป่าทดแทนประมาณ 649,800 บาท ผลประโยชน์ต่อชุมชนบริเวณใกล้เคียง ได้แก่ การจ้างแรงงานปีละ 1,417,000 บาท กิจกรรมมวลชนสัมพันธ์ปีละ 50,000 บาท และค่าภาคหลวงแร่ที่จัดสรรให้แก่ท้องถิ่น ประมาณ 12.6 ล้านบาท

จากเหตุผลและข้อมูลเพิ่มเติมที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด พี.อาร์.ดี.ไมนิ่ง ได้ชี้แจงมานี้ เป็นเหตุผลและความจำเป็นในการผลิตแร่ไฟโรไฟลไลต์จากแหล่งนี้ เพื่อสำหรับใช้ในอุตสาหกรรมเซรามิกภายในประเทศ เนื่องจากเป็นแหล่งแร่ที่มีคุณภาพดีและเป็นแหล่งใหญ่ ฉะนั้น ห้างฯ จึงขออุทธรณ์มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2548 ที่อนุมัติตามมติคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ 6 โดยเห็นควรไม่ให้ความเห็นชอบให้ผ่อนผันการใช้พื้นที่ป่าไม้ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้น 1 เอ ซึ่งซ้อนทับพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์เพิ่มเติม เพื่อการทำเหมืองแร่

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา นำเหตุผลและข้อมูลเพิ่มเติมของห้างฯ ยื่นอุทธรณ์มติคณะรัฐมนตรีต่อไปด้วย จะเก็บรายละเอียดอย่างยิ่ง

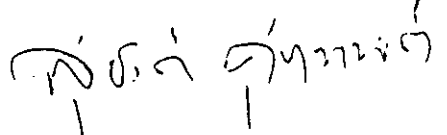
ห้างหุ้นส่วนจำกัด พี.อาร์. ดี. ไมนิ่ง
P.R.D. MINING LIMITED PARTNERSHIP

Seal

(นายสมชาย ชัยสุทธิ)

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุชาติ คุภทนค์)

หุ้นส่วนผู้จัดการ

บัญชีรายละเอียดประธานบัตรแร็ฟโพรไฟล์ไลต์
ที่ตำบลชะอม อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี

ที่	ประธานบัตรที่	ชื่อผู้ถือประธานบัตร	อายุประธานบัตร			เนื้อที่ (ไร่-งาน-ตารางวา)
			ปี	ตั้งแต่	สิ้นสุด	
1	28071/15667	นางธาริณี กฤดากร	25	24 ธ.ค. 2547	23 ธ.ค. 2572	149-1-19
2	19988/14122	นายสุภรณ์ สระตันดี (บริษัท เอ็ม เอส อินดัสเทรียลส์พหลาย จำกัด รับช่วงการทำเหมือง	20	12 พ.ค. 2531	11 พ.ค. 2551	34-3-39
3	19983/13628	นายชำนาญ ตันกุล	25	4 พ.ค. 2527	3 พ.ค. 2552	86-2-11
4	32422/15637	บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)	25	24 ธ.ค. 2546	28 ธ.ค. 2571	94-1-38
5	19984/13302	นางเจริญ ภัทรกุลขจร	25	30 พ.ย. 2525	29 พ.ย. 2550	63-2-99

ปริมาณการผลิตแร่ไฟโรไฟลไลต์ทั้งหมดภายในประเทศ
ปี พ.ศ. 2543 - 2549

ปี	ปริมาณการผลิต (เมตริกตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
2543	46,011	16.1
2544	59,602	20.9
2545	103,496	36.2
2546	73,556	25.7
2547	108,691	38.0
2548	177,684	62.2
2549 (ม.ค. - พ.ค.)	49,100	17.2

ปริมาณการใช้แร่ไฟโรไฟลไลต์ภายในประเทศ

ปี พ.ศ. 2543 - 2549

ปี	ปริมาณการใช้แร่ (เมตริกตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
2543	43,951	15.4
2544	55,902	19.6
2545	54,463	19.1
2546	71,622	25.1
2547	92,342	32.3
2548	101,201	35.4
2549 (ม.ค. - เม.ย.)	36,313	12.71

ปริมาณการส่งออกแร่ไพโรฟิลไลต์

ปี พ.ศ. 2543 - 2549

ปี	ปริมาณการส่งออก (เมตริกตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
2543	2,420	6.3
2544	1,901	5.9
2545	2,041	5.9
2546	4,013	11.6
2547	1,463	4.3
2548	951	2.6
2549 (ม.ค. - ส.ค.)	1,942	6.2